

ΛΟΓΟΣ ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ

ΥΠΟ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΑΡΓΑΡΗ

ΙΑΤΡΟΥ.

Καὶ τίς νὰ μὴ συγκινηθῇ, καὶ τίς νὰ μὴ θῇ ἡνίκα ἐπὶ τῷ τραγικῷ συμβάνει τοῦ αἰῶρου θανάτου σου, πεφιλημένε ἀδελφὲ Ἀναστάσιε; Καὶ τίνος ἡ καρδία νὰ μὴ διαρραγῇ ὁρῶντος Σὲ νεκρόν, Ἰναστάσιέ μου;

Ὅποῖα στερήσεις διὰ τὴν κοινωνίαν ἡμῶν, ὅποιον ἀλγος ἄφατον καὶ ἀπαράβλητον διὰ τοὺς συναδέλφους σου, τοὺς ἀδελφούς σου καὶ τοὺς φίλους σου ἐν γένει, ὅποιον τραῦμα καίριον διὰ τὴν τάλαιναν οἰκογένειάν σου, ἧς ἦτο ἡ μόνη ἐλπίς, τὸ μόνον στήριγμα!

Διήγες βίον χορήστου πολίτου, κατακοσμούμενος ὑπὸ πλείστων ὅσων ἀρετῶν, τῶν ἀρετῶν ἐκείνων, αἵτινες διακρίνουσι τὸν ἀληθῆ ἄνθρωπον, τὴν ὁληθῆ τοῦ Θεοῦ εἰκόνα.

Οὐδένα ποτὲ ἐφθόνησας, τοὺς πάντας ἡγάπας, αἰῶνι-
τε δὲ προσηπάθεις νὰ συντελῇς εἰς ὅ,τι ἀγαθόν καὶ
ὠφέλιμον τῇ κοινωνίᾳ ἡμῶν, θυσιάζων καὶ τὰ ἴδια συμ-
φέροντα· ὡς ἱατρός δὲ ἐξήσκηες τὸ ἔργον σου μετὰ τῆς
θεοῦσης ὀξιοπρεπείας, εἰλακρινῶς ἀγαπῶν τοὺς συνα-
δέλφους σου καὶ ἀνταγαπώμενος παρ' αὐτῶν, πρὸς δὲ
μετὰ τῆς θεοῦσης ἐπιμελείας καὶ ἀληθοῦς χριστιανι-
κῆς φιλανθρωπίας. Ἐν ἐκτάκτοις δὲ περιστάσεσιν, ὁσά-
κις ὁ τόπος ἡμῶν εἶχεν ἀνάγκην τῆς ἀπολύτου καὶ
ἀποκλειστικῆς ἀρωγῆς τοῦ ἱατρικοῦ σώματος, σὺ ἦσο
ἐκ τῶν μᾶλλον προθύμων νὰ **ΙΑΤΡΩΘΑΤΕΙΟΣ** ὑπὲρ
τοῦ κοινοῦ καλοῦ. Ἦδυνάμην **ΑΝΤΙΣΤΗΝ** ἀπέναντι ὅσων μὴ
παραδείγματα, ἀλλὰ περιορίζομαι ἀναφέρον οἰοῦς κατέ-
βαλες χαμάτους μετὰ τοῦ ἀρίστου φίλου μας καὶ δια-

κεκριμένου συναδέλφου μακαρίτου Διονυσίου Βερέττα και του μακαρίτου αδελφου ἡμῶν τελειοδιδάκτου τότε της ιατρικῆς, πεφύημένου Βασιλείου Βαρδιάνη πρὸς ἴδρυσιν χολερικοῦ νοσοκομείου και διεύθυνσιν τούτου και περιθαλψιν τῶν ἐκεῖ εἰσελθόντων χολερικῶν, ἐν ἔτει 1855, ὅτε ἡ ἐπάρατος νόσος χολέρα, ἡ πολλὰς καρδίας ἀνεξιτήλως πληγώσασα, ἐμάστιζε τὴν νῆσον ἡμῶν.

Ὡς οἰκογενειάρχης ἐξῆς βίον ἀληθοῦς ἀρχοντος οἰκογενείας, θεωρῶν ὃν ἴδρυσας οἶκον ὡστὸν ἐπίγειον παρίδαισον, ὅπου εὐρίσκει τὴν ἀληθὴ εὐημερίαν, τὰς δὲ ὑπὲρ τῶν τέκνων σου μερίμνας, ὅπως καταστήσης ταῦτα ἀξία μέλη της κοινωνίας, ὡς γλυκειάς ἀσχολίας τερπούσας τὴν καρδίαν σου.

Τοιαῦται ἦσαν αἱ οἰκογενειακαὶ και κοινωνικαὶ ἀρεταὶ σου, αἵτινες ἐνούμεναι μετὰ τοῦ εὐγενοῦς χαρακτήρός σου, της γλυκύτητος και πραότητος τῶν τρόπων σου σὲ καθίστων ἀγαπητὸν τοῖς πᾶσι. Δὲν δύναμαι δὲ νὰ σιωπήσω μετὰ πόσης εὐσπλαγχνίης ἐπεσκέπτεσο ὡς δημόσιος ἰατρός τὰ δυστυχεῖ ἐκεῖνα ὄντα, τὰ θύματα της ἰδίας ἐαυτῶν διαθορᾶς τὰ ἐν τοῖς δεσποτηρίοις διατελόντα. Τούτων διὰ τοῦ εὐσπλαγχνου τρόπου σου και τὴν θηριωδίαν κατηύναζες και τὰ δεινὰ ἀνεκούφιζες.

Ὡς τοιοῦτον, ἐπανελέγω, σὲ ἡγαπῶμεν ἅπαντες, ἄλλος δὲ μᾶς κατέχει ὄχι μικρὸν ὡς ἐκ τοῦ ἀώρου θανάτου σου.

ὑπὸ τοιούτου δὲ ἄλλους καγὼ κατεχόμενος, ὡς εὐλικρινὲς ἀδελφός σου, ἀδυνατῶ νὰ προχωρήσω... Οἱ λόγοι μου πνιγονται, ἡ γλῶσσά μου παραλύεται... Παύω προσφέρων σοι τὸν ὕστατον ἀσπασμόν. (1)

(1). Ὁ δεύτερος λόγος εἶχεν ἐκφωνηθῆ ὑπὸ Γεωργίου Κορβελᾶ δικηγόρου, ὅστις, μὴ ἀποτυπώσας αὐτὸν ἐν τῇ μνήμῃ του, δὲν ἔδωκεν αὐτὸν πρὸς δημοσίευσιν.

ΛΟΓΟΣ ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ

ΥΠΟ

Π. ΧΙΩΤΟΥ

Πρῶτως ἀπέθανες, ὦ ἱκτὶρ Ἀναστᾶσιε Βερούκιε· εἰς ἀκμάζουσαν ἀνδρικήν ἡλικίαν, ἐνῶ τὰ ρόδα της υγείας ἐπὶ τοῦ προσώπου σου τὴν μακροβιότητα ἐσημείωναν, διὰ δυσίατον ὀλιγοήμερον ἀσθένειαν, αἶφνης ἀποχαιρετᾶς τὸν κόσμον, ἀφίνεις ἀγαθὴν σύζυγον, ἐγκαταλίπεις ἀνήλικα τέκνα, παραιτεῖς ἀπαρηγορήτους ἀδελφοὺς, τεθλιμμένους γνωρίμους. Ὅστις σὲ ἐγνώρισεν, ἡ συναναστράφη, ἡ ἐχρησιμεύθη ἀπὸ τὰς ἐργασίας σου, ἐξετίμησε τὸν χαρακτήρα τοῦ βίου σου. Ἀίσθημα πάριον, καρδία ἀλλολος, ψυχὴ φιλάγαθος, ἰδοὺ ὅσα ἐχαρακτήρισαν τὰς πράξεις σου.

Σοῦ παιδίον, διεκρίθη τὸ ἐπιδεκτικὸν πνεῦμα εἰς τὰ σχολεῖα της πατρίδος, σοῦ ἐφήβου, ἡ φιλομάθεια εἰς τὰ ἐν Ἀθῆναις ἐκπαιδευτήριον τοῦ διδασκάλου Γενναδίου, νέου σπουδαστοῦ ὁ ὄργασμός πρὸς ἀπόλαυσιν εὐεργετικῆς ἐπιστήμης εἰς τὰ πανεπιστήμια Ἀιδευμβέργης και Μονάχου. Γερμανοὶ καθηγηταὶ εὐηρεστήθησαν εἰς τὴν De spermatoria Γερμανιστὶ ἐναίσιμον διατριβὴν σου, κατὰ τὴν προσάγορευσιν της ἱατρικῆς διδακτορίας. Διακεκριμένοι σπουδασταὶ σὲ ἠσπάσθησαν δαφνηρόρον ἐπιστήμονα, και εἰς τὴν πατρίδα σου ἐπιστρέφοντα.

Ἐξασκῶν τὴν ἐπιστήμην σου πρὸς τοὺς χρειάζομένους, μετὰ πάσης εὐσυνειδησίης, ἐξεπλήρωσας τὰ καθήκοντα τὰ ἐπιβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ὄρκου τοῦ Ἱπποκράτους. Μὲ ὅλην τὴν αὐταπάρνησιν πρόθυμος, ζηλωτὴς, μετὰ ἀνταρτίας, εἴτε νύκτα, εἴτε ἡμέραν ἐκαλεῖσο, ἀντιπαρατάξας τὰ ἀσκήματα τοῦ ἡλίου και τὰ πάγη τοῦ χιύου. Εἰσήχεσο εἰς πενιχρὰς καλύβας χωρικῶν, εἰς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΡΕΟΡΕ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

πτωχὸς εἰκίας πολιτῶν, εἰς τὰ μέγαρα τοῦ πλουσίου. Διακρινόμενος διὰ ματευτικὰς ἐργασίας, διὰ θεραπείας νοσημάτων βρεφῶν, ἀκουράστως ἔσπευδες εἰς δυστοκί-
ας εἰς θρεφονοσκήλιας. Καθεὶς δὲ ἐνδυμεῖται τὸν ζήλόν σου, τὸν κίνδυνον, τὴν αὐταπάνησιν κατὰ τὰς τρο-
μερὰς ἐκείνας ἡμέρας τῆς Ζακύνθου, ὅτε ἡ ὀλεθρία ἀσθένεια τῆς χολέρας, ἑκατοντάδας συμπολιτῶν καθη-
μερινῶς προσέβαλε. Σὺ μετὰ τοῦ αἰμνήστου συναδέλφου Διονυσίου ἱατροῦ Βερέττα, καὶ τοῦ τελειοφοίτου τῆς ἰα-
τρικῆς Βασιλείου Βαρβίου, πρὸ χρόνων πορευθέντων εἰς τὰς οὐρανίους σκηνάς, λαθὼν τὴν ἐπιστάσιν τοῦ χολερα-
κομείου καὶ νοσοκομείου μετὰ κίνδυνον ζωῆς, κακουχίαν ἡμερήσιον, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐκεῖ εὕρισκῃς. Ἐθεράπευες, ἐνοσοκόμεις, ὑπηρετεῖς τοῦ πάσχοντος, ἐσαθάνωνες τοὺς ἀποθανόντας. Ἐτρεχες ἵνα εὖρης ἱερεῖς, νεκροθάπτας, τρόφιμα, χρειώδη, φάρμακα, ἐπιπλά. Καὶ δι' ὅλας ταύτας τὰς πολυκινδύνους ἐργασίας οὐδεμίαν ἀμοιβὴν ἐζητεῖς. Ἐρήθης καὶ αὐτὴν τὴν πλουσίαν χρηματικὴν δωρεὰν παρὰ τῆς εὐεργετικῆς Ἰονίου Κυβερνήσεως προσφερθεῖσαν πρὸς σὲ καὶ τοὺς δύο ἄλλους ἱατροὺς συνεργάτας ἐν τῇ χολερονομίᾳ. Μόνον τὸ εὐχαριστήριον ἔγγραφον τῆς το-
πικῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον ὡς ἐξεδίλου ἡ Ζά-
κυνθος τὴν εὐγνωμοσύνην ἠθέλησας νὰ τιμηθῇς, νὰ καυχᾶσαι, νὰ ὠφελῇσαι.

Κάτοχος δὲ πολλῶν φυσικοχημικῶν γνώσεων, τὰς ὁ-
ποίας μετ' ἐτήν καὶ πείραν ἐκ βιοποριστικῶν καταστη-
μάτων ἐν Εὐρώπῃ συνέλεξας, ἐδοκίμασας τὴν βελτιώσειν τοῦ βιοπορισμοῦ τῆς πατρίδος σου. Σὺ ὑπεκίνησας τὸν συνεταιρισμὸν τῆς οἰνοπνευματικῆς σκευασίας καὶ οἰνοπο-
ρίας. Κατέθεσας τὰ περισσότερα χρηματικὰ κεφάλαια. Ἐφες ἐκ Γαλλίας ἐμπειρὸν οἰνοπόχον. Προσετάθησας νὰ ἐπικτανθῶσιν αἱ ἐργασίαι καὶ εἰς ἄλλα ὅμοια καταστή-
ματα ἀλλαγῇ. Ἐφροντίσας ἅ πολλα ἰατρικὰ θέματα εἶη ζῶν, νὰ βελτιωθῶσι γεωργικὰ ἐργασίαι, νὰ αὐξηθῇ ὁ βιοπορισμός. Ἐχας διὰ τὸ ἀτελεσφόρητον τὸν τιμὴν

των ἐπιχειρημάτων καὶ τὴν μικρὰν περιουσίαν, τὴν ὁποίαν κατέβαλες εἰς εὐδωσιν τοῦ ἐπιχειρήματος. Οὐδεὶς δὲ σὲ ἠλάφρωσεν, ἢ ἀπεζημίωσεν δι' ὅσα ἐσπερήθης καὶ ἐκ τῶν κεφαλαίων σου, καὶ τοῦ κερδοφόρου ἱατρικοῦ ἐπαγγέλμα-
τός σου.

Καὶ μετὰ ὅλας τὰς ζημίας ταύτας, ἡ πατριος φιλοτιμία, τὸ αἶσθημα τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ὁ πόθος πρὸς τὸ ἐθνικὸν μεγαλεῖον ἐνεθάρρυναν ἀνελλειπῶς τὴν ἐπιχεί-
ρησίν σου, ἐσπερώσαν τὰς βουλάς σου. Διεφλέγεσο ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ, ἐξήπτεσο ὑπὸ πατριωτισμοῦ. Ἐπεδόθης, ἡ-
γωνίσθης, ἔπαθες, ὑπέφερες διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς Πα-
νελληνίου Ἐλευθερίας, δι' αὐτονομίαν σκλαβωμένων Χρι-
σιανῶν.

Συνετάχθης εἰς τὴν ριζοσπαστικὴν φάλαγγα, συνεργά-
σθης πρὸς πραγματοποιήσιν τῆς ποθητῆς Ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Ἐπάλαισας κατὰ τῶν πολεμίων αὐτῆς. Ἀντέταξας καρτερίαν, ὑπό-
μονήν, δραστηριότητα εἰς τοὺς τότε πολεμίους. Ἐγράψης εἰς τὸ μαῦρον βιβλίον τῶν καταδρομῶν τῆς ἐξουσίας. Σὲ περιεφρόνουν οἱ φίλοι τῆς, σὲ ἐχλεύαζον οἱ ἰσχυροὶ τῆς, σοὶ ἐπεβουλεύοντο τὰ ιδιωτικὰ συμφέροντα καὶ κέρδη σου οἱ ἀντίπαλοί σου. Καὶ μετὰ ὅλας τὰς καταδρομὰς ταύτας, δὲν ἠλαττώθη ὁ ἐνθουσιασμός σου, δὲν ἐμειώθη ἡ αὐτὴ πάρνησίς σου. Κατὰ τὸ Ἑπειρωτικὸν κίνημα τῶν 1854 καὶ οὐ συνεισέφερας τὸ κατὰ δύναμιν, καὶ προέτρεψας συμπολίτας εἰς χρηματικὰς συνεισφοράς, διὰ τοὺς μαχο-
μένους τῆς Ἀρτας καὶ Καλαμπάκας. Πλήρης δὲ ζήλου συνεπεχειρίσθης εἰς τὴν τότε ἀπόπειραν τῶν ριζοσπαστῶν πρὸς λύσιν τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος. Κατὰ τὴν συνα-
δέλφωσιν ἐκείνην τῶν διαφόρων λαῶν Ἰταλίας, Ἑλλάδος, Μαυροβουνίου, Ἰλυρίας, Σερβίας, πρὸς οἰκοδόμησιν ἐθνι-
κῆς ἐλευθερίας ἐκάστου, ἐπραξας, ἐνήργησας μετὰ σκονο-
φιλοτιμίαν, μετ' ἐντιμὸν ἀφίλοκέρδειν, μετὰ συνεισφοράν, μετὰ ἀπερ-
γιστὰς, μετὰ ἀπὸς λυμένους παρὰ συνεταίρων Ἰταλο-
ελλήνων κομήτων, ἔτρεξας εἰς Ἀθήνας, ἐπλευσας

τὸ Ἀδριατικόν, ἀνέβη εἰς Λομβαρδίαν, κατέβη εἰς Τοσκάναν, ἔφθασεν εἰς Νεάπολιν. Ἕλληνες, Σλάβοι, Ἰταλοὶ πατριῶται συνήνεσαν, ἐπήνεσαν τὰς ἐνεργείας κατὰ τὴν ἀποστολὴν σου. Καὶ αὐτὸς ὁ Βίκτωρ Ἑμμανουήλ, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας, ἐκτιμῶν τὰς προσπάθειάς σου, ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ μεγαλείου τῶν ἐθνῶν, μὲ τὴν ἰδίαν του χεῖρα, ἔβαλε δακτυλίδιον πολυτίμου εἰς τὴν χεῖρά σου, ὅτε πικρῆς πρὸς Αὐτὸν ἐν Νεαπόλει ὡς ἀπεσταλμένος, καὶ συνωμίλεις μετ' Αὐτοῦ, περὶ κοινῆς συμπράξεως. Ἐάν δὲ διὰ τὴν φιλόσοφον πολιτικὴν ἢ ἀπόπειρα ἐκείνη πρὸς λύσιν τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος δὲν ἐτελεσφόρησε, τοῦλάχισον εἶδες τὴν ποθητὴν ἑνωσιν τῆς Ἑπτανήσου ἐπιτυχούσαν, καὶ τὴν Ἰταλικὴν ἑνωσιν συμπληρουμένην, καὶ τοὺς σκληρωμένους Χριστιανούς τῆς Ἀνατολῆς, ἂν μὴ τελείως ἐλευθέρους, τοῦλάχιστον ἐλαφρωμένους, ὁπωσοῦν, ἐκ βαρέως ζυγοῦ. Πόσον δὲ καὶ τώρα ἐχαίρεται, ὅτε ἐμάνθηνες τὸν ἡρώισμόν τῶν Μαυροβουνιωτῶν ἢ ἐθλίβουσιν διὰ τὰς καταστροφὰς τῶν ἐπαναστατησάντων, Χριστιανῶν. Βεβαίως δὲν ἔφθασας ν' ἀκούσῃς τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν. Ἐλπίζομεν ὅμως Ἐλεε, εἰς τὰς οὐρανίους μονάς, ὅπου νῦν κατοικεῖς, ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Πλάστου Σου, θά συμπανηγυρίσῃς μετὰ τῶν ἄλλων ὁμοφίλων σου ἡρώων, οἵτινες, ἀγωνισθέντες ὑπὲρ πατρίδος ἐν τῇ γῇ, ἐξέφθησαν ἤδη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ἐπουρανοῦ Βασιλέως.

Χαῖρε λοιπόν, ὦ Ἀναστάσιε Βερούκιε, φιλόφρονε ἰατρὲ, φιλοπρόδοε συμπολίτα, φιλότιμε Ἕλλην, πάντες ἡμεῖς, τέκνα, ἀδελφοί, συγγενεῖς, γινώριμοι, οἰκεῖοι, κηρύττομεν τὰς ἀγαθοεργίας σου, καὶ περιστοιχοῦντες τὸν νεκρόν σου, κραυγάζομεν «Αἰωνία σου ἡ μνήμη».

ΛΟΓΟΣ ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ

ΥΠΟ

ΣΗΥΡΙΔΩΝΟΣ Χ. ΡΑΦΤΑΝΗ.

Ἐπιτρέψατε καὶ ἐμοὶ ἵνα ὀλίγα τινα ἄνθη ρίψω ἐπὶ τοῦ σептῶ τοῦτου νεκροῦ.

Δικαίως πάντες καὶ κλαίοντες καὶ θρηνούμενοι καὶ ὀδυρόμεθα ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ μεταστάντος, διότι ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ οὐ μόνον ἡ σύζυγος ἀπώλεσε τὸν πιστὸν σύζυγον, τὰ τέκνα τὸν φιλοστοργώτατον πατέρα, οἱ ἀδελφοὶ τὸν πεφλημένον ἀδελφόν, οἱ συγγενεῖς τὸν καλὸν συγγενῆ, οἱ φίλοι τὸν εὐκρινῆ φίλον, ἀλλὰ καὶ ὁ τόπος ἀπώλεσε μίαν ἀρετὴν, μίαν ἐπιστημονικὴν ἱκανότητα, περικοσμοῦσαν τὴν ἐγκόσμιον τοῦτο στερέωμα, ἀπὸ τοῦ ὁποίου, ὡς ἐκ βασιλικοῦ τιμῆς δαίμονος, ὁσημέραι φωτιστοὶ ἀστέρες διὰ παντός καταπίπτουσιν.

Τίς θὰ ἔλεγεν ὅτι ἐν αἷς ἡμέραις τὸ ἱελεβίλ ν τῆς ἀνεξαρτησίας κροτεῖ ἐν τῇ γῇ τῆς δουλείας πρὸς ἀποτίναξιν τοῦ μισαροῦ ζυγοῦ, ὑπὸ τὴν θέιν τῆς ἀσπλάγχνου διπλωματίας, οὐ Ἀναστάσιε, ὁ ἐν στόματι πάντοτε ἔχων τὰ πάτρια καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἀόκνως ἐργαζόμενος, θά ἐπιπτες τοσοῦτον προῶρος θῦμα τῆς σκληρᾶς ἐμαρμένης, ἥτις ἀδικρίτως γένους, τάξεως, ἡλικίας, ἐξαφανίζει τιμαλφεῖς υπάρξεις, χωρὶς νὰ ἴδῃς τὸ χρυσοῦν τοῦτο ὄνειρόν σου πραγματοποιούμενον;

Τίς θὰ ἔλεγεν ὅτι ἡδὴ, ὅποτε ἡμέραι ὄντως εὐδαίμονας ἤρξαντο διὰ τὸν αἰκόν σου ἀνατέλλουσιν, θὰ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἰωάννου σου ἐν Ταγγάρᾳ ὑπὸ τὴν σκεπὴν τοῦ ἀγαπῶντος γυναικαδέλφου σου, τὸ σκληρόν τοῦ θανάτου ὀρεγκάρον θὰ ἐκοπτε τοσοῦτον ἀπροσδοκίως

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

τὸ νῆμα τῆς πολυτίμου ζωῆς σου πρὸς ἀπαρηγόρητον
λύπην τῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας σου;

Ἄλλ' ἤδη ὦ πολύχλαστε Ἀναστάσιε, ἐπλήρωσας τὸ
κοινὸν χρέος, οὐτινος οὐδὲν ἀνθρώπινον νὰ κατισχύσῃ
δύναται, καταλείπων παρ' ἡμῖν τὰς ἀγαθωτέρας ἀναμνή-
σεις καλοῦ οἰκογενειάρχου, ἐναρέτου πολίτου, διαπρε-
ποῦς ἱατροῦ.

Διὰ τοῦ ἐπὶ γῆς χρηστοῦ βίου σου οὐδὲν τὸ κωλύον
θά εὖρεις ἵνα παρακαθῇς παρὰ τῷ δημοιυγῶ τοῦ παν-
τός, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου προσερχόμενος δέου ὑπὲρ ἡμῶν
μέχρις οὗ καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ πεπρωμένῃ ὥρᾳ τὴν κοίλᾳ
ταύτῃ τοῦ κλαυθμῶνος καταλίπωμεν.

Γαίαν ἔχοις ἐλαφρὰν ἀξιομακάριστε Ἀναστάσιε.

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 14 Αὐγούστου 1876.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Α1.52.48.0014